

prima instanță: I. Moldovan

instanța de apel: A. Parpalac, S. Vrabii și S. Leu

ÎNCHEIERE

10 septembrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul

Tatiana Vieru

Judecătorii:

Sveatoslav Moldovan și Maria Ghervas

examinând admisibilitatea recursului declarat de Platon Valentin

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Platon Valentin către Oficiul Cadastral Teritorial Anenii Noi și Primăria satului Mereni raionul Anenii Noi cu privire la recunoașterea dreptului de proprietate asupra bunului imobil prin uzucapiune imobiliară și obligarea Oficiului Cadastral Teritorial Anenii Noi de a înregistra dreptul de proprietate a bunului imobil și cererea Primăriei satului Mereni raionul Anenii Noi către Oficiul Cadastral Teritorial Anenii Noi și Platon Valentin privind declararea bunului imobil fără stăpîn și recunoașterea dreptului de proprietate municipală asupra bunului imobil,

împotriva deciziei Curții de Apel Bender din 06 mai 2014, prin care a fost respins apelul declarat de Platon Valentin cu menținerea hotărîrii Judecătoriei Anenii Noi din 06 decembrie 2013,

c o n s t a t ă:

La 17 aprilie 2012 Platon Valentin a depus cerere de chemare în judecată către Oficiul Cadastral Teritorial Anenii Noi privind recunoașterea dreptului de proprietate asupra bunului imobil și obligarea înregistrării dreptului de proprietate.

În motivarea acțiunii s-a indicat că în anul 1985 colhozul “Pravda” din satul Mereni a alocat un teren cu suprafața de 0,058 ha pe care era ridicat un depozit pentru crearea unui centru de hipism a școlii sportive a comitetului sindical și comitetului sportiv Anenii Noi.

Susține reclamantul că în anul 1990 colhozul “Pravda” a vîndut întreprinderii “Speranța” depozitul respectiv la prețul de 28 728 ruble.

Afirmă Platon Valentin că în anul 1993 a procurat și terenul aferent depozitului sus-indicat.

Indică Platon Valentin că, deși inițial conform măsurărilor cadastrale și a planului lotului procurat, depozitul se afla pe terenul respectiv, ulterior la efectuarea înregistrărilor masive a terenurilor și construcțiilor, această construcție nu a fost introdusă în planul cadastral, iar terenul aferent procurat de către reclamant cu nr. cadastral 1034301185 a fost înregistrat la Oficiul Cadastral Teritorial Anenii Noi pe numele altei persoane.

Menționează reclamantul că la 01 noiembrie 2011 a depus cerere la Oficiul Cadastral Teritorial Anenii Noi pentru inventarierea tehnică a bunului imobil și

conferirea unu nou număr cadastral acestui bun.

La 15 decembrie 2011 a fost întocmit dosarul tehnic al bunului imobil cu nr. cadastral 1034301185 și s-a stabilit că depozitul respectiv este amplasat în afara hotarelor terenului reclamantului.

Consideră Platon Valentin, că deține dreptul de proprietate asupra bunului imobil cu nr. cadastral 1034301185, fapt confirmat prin decizia consiliului local Mereni din 11 decembrie 2009, prin care i s-a permis reclamantului schimbarea destinației bunului dat, prin cartea tehnică a construcției din 2002, precum și prin procesul-verbal de recepție finală.

Invocă Platon Valentin că, pînă în prezent, dreptul de proprietate asupra imobilului sus-indicat nu a fost înregistrat pe numele său la Organul Cadastral Teritorial Anenii Noi.

Solicită reclamantul Platon Valentin recunoașterea dreptului de proprietate asupra bunului imobil număr cadastral 10343010180 situat în satul Mereni, str. Independenței și obligarea Oficiului Cadastral Teritorial Anenii Noi filiala Întreprinderii de Stat "Cadastru" să înregistreze dreptul de proprietate al reclamantului asupra bunului respectiv.

În ședința de judecată din 20 iulie 2012 Platon Valentin a depus în formă scrisă cerere de concretizare a pretențiilor, prin care a introdus în calitate de copîrît pe Primăria satului Mereni, solicitînd astfel recunoașterea dreptului de proprietate asupra bunului imobil cu numărul cadastral 10343010180/01 și respectiv numărul 10343010180/02 situat în satul Mereni, str. Independenței dobîndit prin uzucapiune imobiliară și obligarea Oficiului Cadastral Teritorial Anenii Noi de a înregistra dreptul de proprietate al reclamantului asupra imobilului respectiv în registrul bunurilor imobile (f.d. 26-27, 52).

La 25 mai 2012 Primăria Anenii Noi a depus cerere privind recunoașterea în calitate de intervenient principal formulînd pretenții proprii cu privire la obiectul litigiului (f.d. 21-22).

Prin încheierea Judecătoriei Anenii Noi din 18 iunie 2012 Primăria Mereni a fost admisă în calitate de intervenient principal în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Platon Valentin împotriva Oficiului Cadastral Teritorial Anenii Noi privind recunoașterea dreptului de proprietate asupra bunului imobil dobîndit prin uzucapiune imobiliară (f.d. 25).

La 30 iulie 2012 Primarul satului Anenii Noi a depus în interesele Primăriei Mereni raionul Anenii Noi cerere extindere a pretențiilor la cererea de admitere în calitate de intervenient principal, solicitînd respingerea acțiunii, declararea fără stăpîn a bunului imobil, construcția amplasată pe terenul cu nr. Cadastral 10343010180 și recunoașterea dreptului de proprietate minicipală a Primăriei satului Mereni raionul Anenii Noi asupra bunului imobil, construcția amplasată pe terenul cu nr. Cadastral 10343010180 (f.d. 67).

Prin hotărîrea Judecătoriei Anenii Noi din 03 august 2012, s-a recunoscut dreptul de proprietate a lui Platon Valentin asupra bunului imobil cu nr. cadastral 10343010180/01, 10343010180/02 situat în satul Mereni raionul Anenii Noi dobîndit prin uzucapiune imobiliară (f.d. 75, 76-78).

S-a obligat Oficiului Cadastral Teritorial Anenii Noi să înregistreze după Platon Valentin dreptul de proprietate asupra bunului imobil construcție cu nr. cadastral 10343010180/01, 10343010180/02 situat în satul Mereni raionul Anenii Noi.

S-a respins ca neîntemeiată acțiunea Primăriei Mereni raionul Anenii Noi

privind declararea bunului fără stăpîn și recunoașterea dreptului de proprietate municipală asupra bunului imobil construcție cu nr. cadastral 10343010180/01, 10343010180/02 situat în satul Mereni raionul Anenii Noi.

Prin decizia Curții de Apel Bender din 29 ianuarie 2013 apelul declarat de Primăria Mereni raionul Anenii Noi a fost admis (f.d. 107, 108-111).

S-a casat hotărîrea Judecătoriei Anenii Noi din 03 august 2012 cu restituirea pricinii spre rejudecare în primă instanță în alt complet de judecată.

Prin hotărîrea Judecătoriei Anenii Noi din 06 decembrie 2013 cererea de chemare în judecată a lui Platon Valentin către Oficiul Cadastral Teritorial Anenii Noi și Primăria Mereni raionul Anenii Noi cu privire la recunoașterea dreptului de proprietate dobîndit prin uzucapiune imobiliară, precum și acțiunea Primăriei Mereni raionul Anenii Noi împotriva Oficiului Cadastral Teritorial Anenii Noi și Platon Valentin cu privire la declararea bunului mobil fără stăpîn și recunoașterea dreptului de proprietate municipală, s-au respins ca neîntemeiate (f.d. 142, 146-149).

Prin decizia Curții de Apel Bender din 06 mai 2014 s-a respins apelul declarat de către Platon Valentin în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Platon Valentin către Oficiul Cadastral Teritorial Anenii Noi și Primăria Mereni raionul Anenii Noi cu privire la recunoașterea dreptului de proprietate prin uzucapiunea imobiliară și acțiunea Primăriei Mereni raionul Anenii Noi împotriva Oficiului Cadastral Teritorial Anenii Noi, Filiala Întreprinderii de Stat „Cadastru” și Platon Valentin cu privire la declararea bunului mobil fără stăpîn și recunoașterea dreptului de proprietate municipală, cu menținerea hotărîrii Judecătoriei Anenii Noi din 06 decembrie 2013 (f.d. 186, 187-189).

La 18 iunie 2014 Platon Valentin a depus recurs împotriva hotărîrii Judecătoriei Anenii Noi din 06 decembrie 2013 și a deciziei Curții de Apel Bender din 06 mai 2014, solicitând admiterea recursului, casarea hotărîrilor instanțelor inferioare și emiterea unei noi hotărîri prin care acțiunea sa să fie admisă integral.

În motivarea recursului a indicat că, instanțele de judecată la adoptarea hotărîrilor contestate au încălcat normele de drept material, nu au constatat și elucidat circumstanțele care au importanță pentru examinarea justă a pricinii.

Potrivit art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

Astfel recursul declarat la 18 iunie 2014 este depus în termen.

Verificând legalitatea hotărîrilor contestate, în limitele invocate în cererea de recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că recursul declarat de către Platon Valentin, urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art.439 alin.(2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

La 03 iulie 2014, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimatului cererea de recurs cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

Pînă la data examinării pricinii în ordine de recurs, intimatul nu a prezentat referință, prin care să-și exprime opinia referitor la recursul declarat.

În conformitate cu art.439 alin.(3) codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Audiind raportul verbal al judecătorului raportor și verificând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate, iar alineatul (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționareagreșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Colegiul menționează că, Platon Valentin în cererea de recurs nu a invocat nici unul din temeiurile de declarare prevăzute la art.432 alin.(2), (3) sau (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 440 alin.(1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art.270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Completul judiciar indică că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, fără a se examina temeinicia lor.

În acest sens, completul reiterează prin prisma jurisprudenței CEDO că „... art.6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentințeipronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes.” (cauza Rebaïșialții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Totodată instanța de recurs reiterează și faptul că conform articolului 13 din Convenția Europeană recursul trebuie să fie unul "efectiv", atât în practică, câtși în drept.

Un astfel de recurs este cerut pentru pretențiile care pot fi considerate ca fiind „serioase și legitime” conform Convenției (a se vedea Mitropolia Basarabiei și alții vs. Moldova, nr.45701/99, §137, 2001-XII).

Astfel, din considerentele menționateși având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de procedură și aplicarea corectă a legii materiale, iar în esența lor argumentele recursului care sânt similare argumentelor invocate în instanța de apel, au fost verificate minuțios, la judecarea pricinii în ordine de apel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a

considera recursul declarat de către Platon Valentin, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de către Platon Valentin se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Tatiana Vieru

judecătorii

Sveatoslav Moldovan

Maria Ghervas